

Leithove dobrodružné poviedky

Dielo obsahuje hrubé vulgarizmy a nie je vhodné pre osoby mladšie, ako 18 rokov, pretože môže poškodiť psychický vývoj. Ak nespĺňate toto kritérium, nepokračujte v čítaní. Čítaním obsahu tohoto diela prehlasujete, že máte viac, ako 18 rokov.

Autor poviedok: Michal 'Leitho' Salay¹
Formátovanie: Leithov fanúšik²

¹ salay@slovanet.sk

² leithovfanusik@yahoo.com

Prvé vydanie
Dvojstranová verzia

Obsah

1	Odteraz už nepijem!	7
2	Spoveď študenta, alebo ako som sa posral na koncoročnom výlete	9
3	Môj prvý sex?	13
4	Ako som si holil kokot	15
5	Hanba na záchode, alebo ako som sa opäť skoro posral	17
6	Ako som sa posral do šušťákov...	19
7	Keď som si honil kokot za pomoci bodu G...	21
8	Časy, keď som si honil kokot v spermobanke	23
9	Rozlúčka	27

O autorovi poviedok

Michal 'Leitho' Salay

Vek v čase písanie týchto poviedok: 20 rokov.

Výška: 180 cm.

Váha: 78 kg.

Farba vlasov a očí: Hnedá.

Motto: *„Študujem, aby som mal veľa peňazí a beztriestne mohol odstrániť z tohoto sveta všetkých, ktorí ma niekedy v živote nasrali...“*

Všeobecné informácie

Informácie o Leithovi sú čerpané z jeho osobného profilu, ktorý zverejnil na istej slovenskej internetovej stránke. Vieme preto, že jeho najobľúbenejšia farba je taká, ktorá mu nevedí, jeho najlepší kamarát je „pravačka“, no v prípade potreby aj „ľavačka“ a medzi rastlinami nie je priberčivý, pokiaľ „dobré šlapú“.

Spomedzi jedla a pitia najradšej volí „rizek s rižu“, nealkoholický nápoj „višňové frutado“ a nepohrdne tiež alkoholickým nápojom „St. Nicolaus extra jemná v novej flaši“.

Svoj čas najradšej mrhá tak, že nič nerobí, ale keď športuje, má rád Kyokushin karate a jeho obľúbený športovec je Glaube Feitosa.

Spomedzi historických udalostí rád spomína na čas, keď sa Slovenská národná strana dostala do vládnej koalície, má rád kreslený seriál Simpsonovci, televíziu TA3, denník Nový čas a veľmi rád si prezerá internetovú stránku <http://www.youporn.com>.

Jeho najobľúbenejšia činnosť pri počítači údajne súvisí s internetovou stránkou <http://www.youporn.com>, čo je zároveň aj jeho najčastejšia činnosť pri počítači.

Najobľúbenejší štýl oblečenia je podľa Leitha taký, ktorý „netlačí na vajkách“, uvádza, že nemá priveľa akné, za najkrajšiu stavbu považuje takú, ktorá mu nepadne na hlavu a jeho najobľúbenejší autor je taký, od ktorého nemusel nič čítať.

S obľubou sedí na stoličkách, ktoré sú jeho najobľúbenejšie predmety (pravdepodobne preto, že sú oblé), favorizuje značku Pepino (PepCom, s.r.o.), nemá rád reklamy, no má rád „Píščany“ (Piešťany).

Na pustý ostrov by si so sebou zobral pilota, helikoptéru a veľa paliva, no ak by si mohol vybrať, najradšej by išiel do Amsterdamu.

Pokiaľ ide o intímne záležitosti, uvádza, že ideálna partnerka je taká, ktorá má vagínu a krvný obeh, jediné podstatné na stretnutí je, aby skončilo sexom, čo je zároveň aj jeho najobľúbenejšia činnosť počas stretnutí so ženami. Na cudzom tele obľubuje vagínu, prsia, zadok, ale nepohrdne ani ústami – pravdepodobne preto je jeho najobľúbenejšia intímna činnosť rozhovor. Nie je ochotný odpovedať na to, akú dĺžku má jeho penis.

Krátko o autorovi formátovania a myšlienke diela

Leitho sa stal na istej slovenskej internetovej stránke priam legendou – pojmom, ktorý pozná skoro každý užívateľ aktívny za jeho obdobia, ale aj početné skupiny jeho fanúšikov. Úprimne povedané, jeho vulgárny štýl písania sa mi nepáči, ale nedokážem sa ubrániť smiechu pri niektorých jeho výrokoch, kreatívnom štýle písania a využívaní málo používaných slov a slovných spojení.

Keďže niektorí užívatelia a údajne aj jeden „okoloidúci“ protestovali a administrátori vymazali Leithove poviedky z internetovej stránky, na ktorej boli pôvodne publikované, Leitho sa rozhodol ukončiť písanie a odišiel nevedno kam (koncom roka 2008). Jeho poviedky odišli s ním a neboli verejnosti prístupné. Rozhodol som sa nájsť ich (relatívne dômyselným postupom a so šťastím) a publikovať v záujme zachovania tejto legendy, ktorá by nemala nikdy umrieť. Historické záznamy taktiež nedokumentujú iba milostivých vládcov, ale aj ich kontroverzných bratrancov.

Nech je teda táto zbierka spomienkou na Leitha, jeho poviedky a pôsobenie na tej nemenovanej internetovej stránke, kde si našiel mnoho fanúšikov a bol podľa mňa jediným mne známym lokálnym autorom, ktorého práce boli niečím odlišné.

Je celkom príznačné, že Leitho nakoniec putuje do toho, čo figurovalo skoro v každej jeho poviedke – do análov.¹

Autor formátovania sa nestotožňuje s názormi autora poviedok. Označujem sa za jeho fanúšika iba preto, že e-mailovú adresu som založil skôr, než som o tom stihol popremýšľať a naozaj sa mi už s koncom efektivity (čítaj yahoo.com) nechce babrať.

V pôvodnom texte boli vykonané minoritné jazykové úpravy.

¹Pre neznalých čitateľov, anály sú záznamy, letopisy, jednoducho kronika, teda podrobný opis udalostí podľa časového sledu.

Kapitola 1

Odteraz už nepijem!

Sobota 2. februára 2008 14:31

Všetko sa to odohralo 25. januára 2008. Bol som na ceste zo školy domov s nie veľmi dobrou náladou, nakoľko som nespravil skúšku z podnikového hospodárstva. Samozrejme, že ma to mrzelo, ale od mojich plánov ma to v nijakom prípade odradiť nemohlo.

Ja a moji dvaja dobrí kamaráti sme mali v pláne ísť sa trochu odreagovať od školy. V študentskej reči to znamená, že sme sa išli najebať. Ako obvykle, stretli sme sa pri tabakshope, čo je modrá búdka predstavujúca kompromis medzi vzdialenosťami ktoré musíme všetci absolvovať, aby sme sa dostali na miesto stretnutia. Hneď odtiaľ sme sa vydali na cestu do večierky, kde obvyčajne nakupujeme prostriedky na to naše takzvané „odreagovanie sa.“

Všetko prebiehalo ako vždy a všetci traja sme pristúpili k predajnému pultu. Vtedy kamarát M povie: „Prosíme si dvakrát veľkú nicolausku a dva džúsy.“ Trochu ma to zarazilo pretože obvyčajne si kupujeme iba jednu a tá nám celkom stačí. Hovorím: „Chlapci čo vám to v tých hlavách už ozaj jebe? Však budeme vypadáť jak z ústavu.“ Obidvaja sa zasmiali, tak som sa zasmial aj ja hoci som to myslel celkom vážne.

Ocitli sme sa na obvyklom mieste kde sa odreagujeme (to miesto je autobusová zastávka, kde chodí autobus iba doobeda, takže večer tam nikto nie je a my tam môžeme pokojne chľastať). Otvoríme prvú a začneme piť... postupom času sa nálada zlepšuje, otvárame druhú a nakoniec ideme kúpiť aj tretiu...

Ocitám sa neďaleko môjho domu v kríkoch. Pomaly sa blíži ráno a mne je strašná zima, pretože moja bunda je po novom deravá jak sitko cez ktoré si môj otec cedí urologický čaj (najväčšie diery sú v oblasti lakťov a v miestach kde by mali byť vrecká). Nohavice na tom nie sú o nič lepšie. Kolená mám krvavé jak masársky kokot. Ale to je všetko v poriadku pretože zistenie ktoré nasledovalo, bolo oveľa horšie ako to, čo som doteraz vedel.

Kurva, piča, kokot, vyjebané hovno... nejaké takéto slová som použil keď som zistil že mi chýba mobil a peňaženka. Pomaly som vstal a vtedy to zaklincovalo ďalšie nepríjemné zistenie. Nemal som ani tenisku. Po týchto

skutočnostiach som nemal chuť ani žiť a tak som si polobosý opäť ľahol na miesto kde som sa zobudil a začal som rozmýšľať, čo som to za kokota...

Kapitola 2

Spoveď študenta, alebo ako som sa posral na koncoročnom výlete

Nedeľa 3. februára 2008 04:01

Končí sa tretí ročník na gymnáziu a ako trieda sme sa rozhodli že sa vyberieme niekam na koncoročný výlet. Padalo mnoho návrhov a niekedy sa to skončilo aj búrlivejšou výmenou názorov. Dievčatá si nadávali do piččí, chlapani do kokotov, no nakoniec sme sa zhodli na istom kompromise, ktorým bola chata v Častej papierničke. Stanovil sa termín, nakúpili sa fľašky a výlet sa mohol začať.

V deň odchodu som ešte bol v mäsiarstve aby som si kúpil nejaké klobásky a špekáčky, keďže bolo v pláne večer si opekať. Mäsiarstvo bolo asi tri dni pred celkovým zrušením, takže dopredávali všetok bodrel čo im ešte dohnával v sklade. To som však v tej dobe nevedel a tak som si tie klobásky kúpil aj napriek ich podozrivému vzhľadu (klobásky boli trochu chlpaté ale vtedy som myslel že plesň nemusí byť iba na syroch).

Cesta tam bola ako hocijaká iná. Spievalo sa, rozprávalo sa a vlastne sa robili všetky tie činnosti ktoré sa robia v autobuse. Tradičný bol aj príchod a ubytovanie. Rozhodujúci v ten deň bol však večer.

Vatra plápolala v jemnom letnom vánku a okolo nej sme v kruhu sedeli ako trieda a zabávali sme sa. Podaktorí si začali vybaľovať svoj proviant na opekanie a tak som ani ja nechcel vyzeráť ako nejaký chudák. Vyalil som si teda svoje chlpaté klobásky a začal som ich vehementne ukazovať, že aký som pán (vtedy som ešte nevedel že sa mi táto frajerina tvrdo vypomstí). Opiekol som si ich a pri tej dobrej nálade ktorá vtedy panovala som si ani neuvedomil, že chutili nejako sladkasto (znak že mäso začína hniť).

Asi okolo pol noci sme sa rozhodli že ideme spať a tak sa aj stalo. V tú noc mi to v bruchu bublalo jak šľavnatý prd vo vani. Nevenoval som tomu pozornosť a vysvetľoval som si to tými klobáskami (bola to aj pravda, no následky boli ďaleko za hranicou mojich negatívnych očakávaní). Ráno, po našťastie pôstnych raňajkách sa všetci chlapani okrem mňa dohodli že si pôjdu zahrať futbal. Ja som obďaleč s nafúknutým bruchom a zaťatou ríťou sledoval ich hru. Každou

chvíľou sa však môj stav rapídne zhoršoval. Uvedomil som si, že moje svaly zvieracia nedokážu dlhodobo odolávať takému silnému a neutíchajúcemu tlaku. Črtala sa jediná možnosť. Vysrať sa.

Zozbieral som posledné zvyšky síl a snažil som sa ich alokovať do konečniku. Zaliaty tento raz, pre zmenu studeným potom som sa pomaličky postavil a nasmelo som vykročil smerom k chate. Smola bola že k chate to bolo asi 150 metrov do mierneho kopca a myslím, že tento fakt bol rozhodujúci. Prvé kroky boli zvládnuteľné, ale kopec bol neúprosný a rýchlo mi odoberal sily, ktoré držali moju ríť v uzavretom stave. Akoby to nestačilo oproti mne sa zjavil pes a rýchlo sa ku mne blížil. Môj kákáč teda už nebol atakovaný iba fyzicky ale aj psychicky. V tej situácii by sa človek posral aj keby nebol v takom stave ako ja. Ten pes našťastie iba tak prebehol okolo mňa no stálo ma to toľko síl, že bolo jasné že k chate sa už čistý nedostanem.

Spravil som teda jediné možné opatrenie, ktoré ma v tej chvíli napadlo. Zatiahol som si okraje kraťasov, aby mi tá sračka nenatiekla do topánok. Polo šialený som vypustil trochu tej zmesi v nádeji, že tlaky povolia. Nevedel som, že ak trochu povolím, už nebude cesty späť. A tak sa aj stalo. Hovno mi z ríť pršalo dlhých desať až pätnásť sekúnd. Statočne a s pevným zovretím som držal kraťase aby aspoň moje topánky ostali čisté. Avšak moje úsilie trvalo až dovtedy, kým som si nevšimol, že sračka sa mi plazí spoza opaska. Vtedy som si povedal, že jebem na to a pustil som aj dovtedy zatiahnuté kraťasy. Masy hovna rôznej konzistencie mi tvrdo dopadali na moje tenisky a nepekne ich omaľovali.

Celý od hovna a nasraný na celý svet som sa už bez tlakov vydal do chaty, že nech sa aspoň umyjem, keď už sa to takto pojebal. Čakalo ma však ďalšie nemilé prekvapenie. Bola to triedna učiteľka a na jej tvári sa zračila otázka (ona ale netušila že som sa posral, nakoľko bola odo mňa dosť ďaleko a zrakom ani čuchom nemohla odhadnúť moju situáciu). Bez rozmýšľania som sa zvrtol a zabehol som za najbližší roh chaty. Bola mi v päťách ale ja som obehol celú chatu a vbehol som dovnútra (dodnes neviem, či si všimla tie hovnové šľapaje ktoré po mne ostávali a z toho dôvodu ma prestala prenasledovať).

Vybehol som po schodoch a z pohľadom upriameným na kľučku dverí od izby som bežal jak o život ku svojej dodatočnej záchrane. Na moje zdesenie bolo zamknuté (bolo to logické lebo v chate nikto nebol a ja kokot som si zabudol včas vypýtať kľúče). Jediná možnosť bola spoločná sprcha pre celú chodbu. Bolo to vysoko riskantné lebo hocikto mohol vojsť do chaty a do sprchy a mňa odhaliť v tejto inkriminovanej situácii ako tam celý osraný sprchujem svoje handry.

Išiel som teda do tej sprchy aj napriek rizikám, ktoré táto alternatíva prinášala. Vyzliekol som sa dohola a všetky handry som nahádzal do sprchovacieho kúta. Musel som konať rýchlo, pretože neustále existovalo riziko odhalenia. Ujebal som naplno horúcu vodu a začal som splachovať najväčšie kusy. Postupne som čistil oblečenie a tie relatívne čisté kusy som vyvesil na okienko. Pražilo slnko, takže veci schli pomerne rýchlo. Občasným vykuknutím zo sprchy som monitoroval situáciu na chodbe. Zatiaľ bolo všetko OK ale vedel som že futbal sa chýli ku koncu a zapotení spolužiaci budú chcieť svoje umordované telá schladiť v tej obsratej sprche. Musel som teda konať, aby som zabránil od-

haleniu a natiahol som na seba polomokrú oblečenie. Umyl som sprchu ako sa len dalo. (Kurva, ten sifón ale musel dostať zabrať!)

Psychicky, aj fyzicky na dne som sa s váhavým krokom vydal opäť k ostatným. Keď som k nim s vnúteným sebavedomím pristúpil, Mišo povedal: „Čo si sa posral ty kokot? Kde si bol tak dlho?“ Ja som sa snažil zahaliť skutočnú pravdu a na základe príslovia že pod sviečkou je najväčšia tma som povedal: „Tomu ver ty kokot. Hovno mám porád aj za ušami.“ Celé chlapčenské osadenstvo sa zasmialo vrátane mňa (ten smiech bol dôkazom, že všetci to berú ako srandu a nikoho asi ani nenapadlo že by to mohla byť pravda).

Neobjasnené fakty

Baby Väčšina z nich bola na výlete a tie ostatné niekde sedeli a robili si vence z púpav alebo podobné pičoviny prislúchajúce takmer dospelým ľuďom. Z toho dôvodu teda neboli so mnou v nijakom kontakte.

Učiteľka Možno sa pýtate, či vyzvedala. Nevyzvedala, lebo jej bolo pravdepodobne trápne sa baviť o sračkách.

Kapitola 3

Môj prvý sex?

Piatok 8. februára 2008 11:08

Mal som vtedy 17 rokov. Dovtedy moje „sexuálne harašenie“ vždy skončilo v umývadle, prípadne v záchode. Pornografiu, takmer všetkého druhu som mal už podrobne preštudovanú a tak som si myslel, že som na prvý sex už pripravený. Jediné čo mi ostávalo, bolo čakať na tú správnu príležitosť.

Jedného letného dňa som bol u kamaráta a ako obyčajne sme sa zabávali na nejakom netradičnom porne, ktorého má kamarát už peknú zbierku. Ako sme sa tak smiali na ovisnutých vajcákach, chlpatých kokotoch a veľkých pičákach, zazvonil mi telefón. „Daj to tichšie, ty kokot“ hovorím kamarátovi. Zdvihol som telefón a tam sa ozval dievčenský hlas. „Ahoj, ty si Mišo?“ Odpovedal som že áno. Vtom sa niekto v pozadí zasmial a ozvalo sa už iba pípanie. Zložil som telefón a kamarát sa ma opýtal, že kto to bol. Povedal som mu že si nejaká piča robí srandu a následne sme sa opäť pohrúžili do toho divného porna. Avšak ja som sa už tak nezabával ako predtým, pretože som rozmýšľal kto to mohol byť. Asi o päť minút zas niekto volal z toho istého čísla. Zdvihol som ten telefón a rázne som povedal: „Kurva, do piče, srandu si robte z vašich prijebaných materí.“ Hneď nato sa opäť ozval ten dievčenský hlas: „Ahoj, ja som len chcela, či by sme sa nemohli stretnúť.“ Po kratšom rozhovore, z ktorého nič podstatné nevyplynulo sme sa nakoniec dohodli že sa stretneme pri istej bratislavskej krčme. Nevedel som o koho ide, vedel som len to že je to dievča. Rozmýšľal som aj nad tým, že si so mnou niekto chce vybaviť účty a že pri tej krčme dostanem riadne na piču. Ďalej ma napadlo, že si proste niekto zo mňa vystrelil a že tam budem čakať niekoľko hodín a potom odídem nasraný domov. V každom prípade ma premohla zvedavosť a aj s kamarátom som sa rozhodol že tam pôjdeme.

Pred krčmou sme stáli asi 10 minút. Odrazu sa k nám však začali približovať dve postavy. Nakoniec k nám pristúpili dve dievčatá. Vtedy mi pripadali celkom pekné (boli to baby zo školy ktoré som si nikdy predtým nevšimol). Skončilo sa to tak, že sme s tými dvomi kurvami začali chodiť. Ja s jednou a kamarát s druhou.

Asi po mesiaci to prišlo. Bol som u mojej „frajky“ a kecali sme o kokotínach. Zrazu sa ma opýtala, či by sme neskúsili niečo nové. Napadlo ma že si zas kúpila

nejakú farebnú handru a ja jej to budem musieť pochváliť. Ona mi to však vyhovorila a pomaly to v mojej panickej hlave začalo zapínať. Chce jebať! Oči sa mi rozžiarili, srdce rozbúchalo, kokot postavil. Začala sa pomaly vyzliekať a ja som s otvorenými ústami a so zatajeným dychom pozoroval, čo pod sebou skrývajú tie vrstvy oblečenia (mikina a tričko na ramienkach). Keď bola iba v spodnom prádle, povedala: „A teraz ty!“ Do piče tak s touto situáciou som nerátal. Napriek tomu som si dal dole tričko a nohavice a zostal som tam stáť iba v trenkách. Bola to dosť ošemetná situácia nakoľko ona sa pripravila a dala si hádam to najlepšie spodné prádlo aké mala. Pre mňa to bol deň ako každý iný a tak som mal moje už asi stokrát oprané trenky nerozoznateľnej farby. Akoby to nestačilo, keď som sa postavil k dverám, boli tak rozťahané že mi viali v prievane ako pirátska vlajka. Asi jej to prišlo smiešne a začala sa na tom zabávať. Vtedy som sa hanbil ako nikdy. Nasraný som sa začal obliekať ale ona ma zastavila a sotila ma. Keďže som mal do polovice natiahnuté nohavice neudržal som rovnováhu a spadol som na posteľ. Pri tom mi z mojich rozgajdaných treniek vyskočili vajcá aj s kokotom. Opäť trapas jak hovädo. Bolo mi to už jedno, nech si so mnou robí kto, čo chce. Nech ma pre mňa za mňa aj pojebe do riti.

Dala si dole podprsenku a obkročmo si na mňa sadla. Dosť som sa jej čudoval lebo tie trenky boli fakt odpudzujúce. Hanbil som sa... veľmi. Ona začala pomaly pohybovať panvou. Ja som sa však cítil tak strašne dotknutý, že to so mnou vôbec nič nerobilo a asi po troch minútach ju to asi prestalo baviť a zosadla zo mňa. Bez slova sa obliekla a sadla si pred telku. Ja som sa od hanby sotva vedel pohnúť. Nakoniec som sa však prekonal a obliekol som sa. Ja: „Tak ja už musím. Čav zatiaľ.“ Ona: „Utekaj.“

Hneď po príchode domov som si strhol trenky a jebol ich o koša. Na záver to zaklincovala mama keď povedala: „Jak sa ti podarilo roztrhnúť tie nove trenky?“

Druhýkrát som bol už lepšie pripravený a tak som to s ňou ešte pár mesiacov potiahol. Potom sme sa rozišli a ja som ju odvtedy nevidel.

Kapitola 4

Ako som si holil kokot

Piatok 8. februára 2008 12:23

Z teraz už neznámych príčin som sa jedného dňa rozhodol, že sa vyholím medzi nohami. Možno to bolo kvôli tomu, že všetci vraveli o hygiene, ale to fakt už neviem.

Nechcel som použiť žiletku pretože kamaráti hovorili o podráždených korienkoch, ale ja som sa skorej bál, že sa oskalpujem. Rozhodol som sa preto, že najlepšie bude, ak použijem klasický strojček na vlasy. Išiel som teda do spálne a zo skrine som si vytiahol 300-korunový strojček na vlasy, ktorý môj otec v dobrom úmysle ušetriť, kúpil na vajnorskej burze v Bratislave. Už len tá cena mi mohla napovedať, že sa to nekončí dobre.

Celé sa to malo odohrať v kuchyni. Nie v kúpeľni ako by ste si mohli myslieť. Dôvodom bolo to, že som nechcel zapchať sifón. Otec by sa pri čistení toho sifónu určite čudoval, kto z rodiny má také kučeravé vlasy.

Vyzliekol som sa dohola, zapojil som strojček do siete a celé sa to mohlo začať. Keď som zapol gombík „on“, po celom byte sa rozoznalo otrasné burácanie pripomínajúce príklepovú vŕtačku vŕtajúcu do betónového panelu. Musel som ho mať pevne zovretý v rukách, pretože besniaci strojček so sebou hádzal jak zmyslov zbavený. Určite by bolo nepríjemné, keby sa mi vyšmykol a ja by som prišiel o skalp. A skalp z kokota teda nie je žiadny tromf .

Celý vynervovaný som sa nekompromisne približoval strojčekom k prvým kučerám. Pri počiatočnom kontakte som sa mal čo robiť, aby som sa na to celé nevysral, pretože strojček sa mi zakusol do chlпов, ale namiesto toho, aby ich hladko odstrihol, ich povytrhával ako nejakú skurvenú burinu. Na chvíľu som ho vypol, aby som si utrel kropaje potu čo mi od bolesti vyhrkli na čelo. Povedal som si, že nie som nijaký jebko a opäť som stlačil „on“. V nádeji, že sa to skončí inak som strojček vnoril do bujného porastu, čo som však nemal robiť. Asi polovicu chlпов povytrhával a na tej druhej polovici sa zasekol takže ostal zakusnutý v chlпов a ja som ho nevedel dať dole. Stále so sebou šklbal, tak som musel kábel vytrhnúť zo zástrčky.

Keďže strojček bol pevne zakliesnený v ochlpení, musel som začať hľadať

nejaké nožničky, ktorými by som poodstrihával chlpy zaseknuté v tom prístroji. A tak som celý holý, ťahajúc za sebou dlhý kábel, ktorý mi trčal z pomedzi nôh behal po byte.

Akoby to nestačilo, niekto sa začal dobývať do bytu. Bol to môj otec. Zo zúfalstva som schmatol strojček a začal som ním šklbať aby som ho už konečne nejakým spôsobom zbavil. Nakoniec sa mi to podarilo, no moje vajcá aj s kokotom vypadali jak z frontu. Rýchlo som si natiahol trenky hodil na seba nejaké provizórne tričko, a sadol som si pred telku. Keď otec vošiel do miestnosti, pekne som ho pozdravil a spýtal som sa ho ako bolo...

On mi na to odpovedal: „No bolo fajn ale nabudúce keď sa budeš holiť medzi nohami tak aspoň po sebe pozametaj a zober si ten normálny strojček aby si si náhodou s tým starým neublížil.“

Do piče!

Kapitola 5

Hanba na záchode, alebo ako som sa opäť skoro posral

Piatok 21. marca 2008 21:57

Jedného dňa som sa zobudil so strašnou sračkou. Okrem toho som zaspal do školy, takže celý začiatok dňa bol, ako sa hovorí, v piči. Nechcel som riskovať že sa poserem v natlačenom autobuse a tak som si povedal, že radšej budem meškať do školy, ale vyserem sa pekne v pohode doma. Tak sa i stalo.

Cesta do školy bola celkom fajn, tlaky v riti neboli také markantné ako to bolo na začiatku dňa, takže sa nebolo na čo sťažovať. Ale s príchodom do školy sa opäť začala hlásiť sračka a mne sa koncová časť hrubého čreva opäť začala plniť tým polo stráveným bordelom, ktorý som zožral deň predtým. Povedal som si, že to vydržím celú vyučovaciu hodinu a tak som na záchod vôbec nešiel. Okrem toho nerád chodím kakať na školské záchody, pretože v hajzlovej mise často krát býva kopcom nasrané a keď sa náhodou stane, že misa nieje plná hovien, tak niekto si dá aspoň tú námahu, že obští dokola celu dosku a nedá sa tam sadnúť bez toho, aby ste si riť nenamočili do šfanky toho primitívneho kokota, čo si nevie svoj nakazený fas pevne chytiť do svojich roztrasených papáč.

Ale aby som sa vrátil k podstate tohto príbehu. Tá hodina bola nekonečne dlhá. Striasalo ma asi každých päť minút a sračka mi z riti nezačala striekať iba preto, že som sedel a riť som mal pevne zaťatú. Pocity ktoré ma touto situáciou sprevádzali by som prial jedine tomu kokotovi čo obšfáva tie hajzlové dosky.

Nakoniec vyučujúca povedala, že je koniec hodiny. Po chrpte mi stiekla posledná kvapka studeného potu a ja som sa triskom rozbehol na najbližšie toalety. Tekuté hovno sa mi nekompromisne tlačilo z prdele a ja som nemohol brať ohľady na ľudí, ktorých som bezohľadne odstrkoval z cesty, v záujme zachovania svojej vlastnej dôstojnosti.

Konečne sa mi podarilo dobehnúť na záchod. Prudko som za sebou zabuchol prvé a potom aj druhé dvere. Vytiahol som už vopred pripravené servítky ktoré som si starostlivo nachystal už počas prvej hodiny. Moja riť už bila na poplach ale sračka musela ešte počkať, pretože ja som musel dvoma servítkami utierať

záchodovú dosku od šťanky. Nakoniec sa mi to podarilo a ja som zo seba strhol nohavice jak ten najposlednejší gigolo. V poslednej chvíli som si sadol na hajzlovú dosku, pretože v momente ako som trošičku povolil zvierač, začalo sa zo mňa prúdom liať hovno miestami tuhého, ale prevažne kvapalného skupenstva. V ten deň som na tom záchode nechal niečo vyše pol druha litra hoven. O smrade, ktorý tam zavládol už pri prvom deci sračky, ktorá opustila moje útroby, sa nedá ani hovoriť. Ak by som žil v 40. rokoch a o mojich schopnostiach by sa dozvedeli Nemci, určite by som mal pod palcom plynové komory od Auschwitz-Birkenau (Osvienčim) až po Gulagy na Sibíri.

Konečne zo mňa vypadla posledná kvapka kakanice a ja som celý vyčerpaný sedel ešte chvíľu na záchode a oddychoval som. Vtedy som si všimol, že celé dvere sú popísané odkazmi študentov, ktorí tam zanechávali zvečnené svoje dojmy zo školy, niektorí tam prípadne napísali na osvieženie nejakú neslušnú básničku. Vtedy som si uvedomil, že ja sám tiež neviem do kedy budem na tejto vysokej škole pôsobiť a tak som si povedal, že aj ja tam pridám nejakú radu do života. A tak som vytiahol svoju večne tupú ceruzku a začal som tam veľkými písmenami vyrývať nápis „ŽERTE HOVNÁ!!!“. Keď som bol asi v polovici, niekto vošiel na záchod. Začal som teda robiť hluk aby vedel že som tam a nezačal sa dobíjať do mojej kabínky. V klúde som teda pokračoval v písaní môjho diela.

Odzrazu sa rozleteli dvere od mojej kabínky a predou mnou stála asi 60-ročná upratovačka, ktorá zrejmé identifikovala zvuk ceruzky čmárajúcej na dvere. Začala na mňa vrieskať a vyhrážať sa mi že sa bude sťažovať dekanovi, že ničím školský majetok a podobne. Tak som tam teda s osranou ríťou, vypúlenými očami a s tupou ceruzkou v ruke na ňu asi 3 minúty pozeral ako tam na mňa huláka. Keď prestala, zavládlo ticho a čakala odo mňa nejakú odpoveď. Jediné na čo som sa zmohol bolo, že som nesmelo povedal: „Obsadené!“

Kapitola 6

Ako som sa posral do šušťákov...

Štvrtok 29. mája 2008 12:08

Písal sa 28. máj 2008. Každý vysokoškolák vie, že je to čas skúškového obdobia a keďže takisto patrí k tejto komunite, viem to tiež. Učil som sa na jednu z mojich prvých skúšok. Bola to skúška z marketingu a nakoľko je to masa učiva, bol som nútený asi tri noci sedieť hlboko do noci práve nad touto učebnicou. Raz, keď som takto sedel nad knihou uvedomil som si, že odbila štvrtá hodina a teda som sa rozhodol že pôjdem spať. Avšak môj mozog bol nabudený a ja som sa nemohol v pokoji uložiť do postele a zadriemať. Rozhodol som sa teda, že si pôjdem hneď takto zrána zabehať. Mám už určenú trasu po ktorej si z času na čas chodievam zašprintovať, ale v takúto skorú rannú hodinu som to ešte neskúsil.

Natiahol som si teda šušťáky, tričko a starú mikinu. Schmatol som kľúče, obul tenisky a rozbehol som sa von z bytu. Trasa má dohromady asi niečo cez dva a pol kilometra a tá prvá polovica bola úžasná. Nikde nikoho, spev vtákov, žiadne autá, proste romantika.

Pri spiatocnej ceste som však začal pociťovať jemnú nevoľnosť ako to už v mojom prípade býva. Vedel som, že za touto ľahkou nevoľnosťou sa skrýva niečo oveľa horšie, zlomyseľnejšie a smradľavejšie. Myslel som si však, že tento raz sa mi to podarí ojebať a tak som pridal, aby som to stihol domov pekne na záchod. Vtedy som však netušil, že tlaky v riti budú narastať priamo úmerne so zvyšujúcou sa rýchlosťou. Asi po 50 metroch takéhoto behu som musel, ako obyčajne, konštatovať že to nevydržím a poserem sa za behu ak to niekam nedoparkujem. Spomenul som si na most popod ktorý som prebehol a cesta k nemu merala ešte asi 100 metrov. Rozhodol som sa teda, že sa vyserem práve pod jedným z troch mohutných pilierov tohto mosta. Tak sa i stalo. Pribehol som k tomu najbližšiemu a začal som náruživou sťahovať šušťáky. Samozrejme že som si trochu vyhrnul aj tričko s mikinou, aby som si ich neobsral, v tomto momente som vypadal jak úplný kokot. Ešte som pár sekúnd premýšľal akú polohu pri sraní zvolím. Čupnúť si ako žena? To nie, to by som si nasral do šušťákov a okrem toho po čupiačky sa mi dosť ťažko udržiava rovnováha takže by sa kľudne mohlo stať, že by som pri balansovaní neúmyselne stúpil do hovna, v

tom horšom prípade si do neho namočiť ruku. To čo ma však čakalo bolo oveľa horšie. Zvolil som si teda úplne inú polohu. Poprosím čitateľov aby si pre lepšiu vizualizáciu pozreli druhú fotku v mojom albume fotiek, kde som túto polohu nakreslil.

Nastala teda osudová situácia. Z mojej prdele sa začal nekontrolovateľne valiť prúd hovna. Občasné tuhé kusy vystriedavali prúdy vody a naopak. Sám som bol prekvapený ako sa to všetko do mňa pomestilo. Avšak toto bol asi najmenší problém, ktorý som v tejto chvíli mal. Nakoľko moje nohy boli už unavené, nedokázali dlhodobo stáť v tejto polohe. Povedal som si ale, že vydržím ešte aspoň kým si utriem riť. To som však nemal robiť. Štrk ktorý som mal pod nohami bol od rannej rosy jemne navlhčený a teda aj dosť klzký. Ani som si v prvej chvíli nevedomil keď sa mi nohy ocitli vo vzduchu. Ozval sa vo mne pud sebazáchovy a ja som inštinktívne strčil pod seba ruky presne ako to robíme keď padáme na zadok. Kurva fix nielenže som celou váhou padol do tej riedkej sračky, ale som mal od hovna aj ruky do polky predlaktia. Ako som tam padol, hovno sa rozstreklo do všetkých svetových stran, teda som mal od hovna tenisky, šušťáky, ruky a ešte aj trochu tú starú mikinu. Vajcá s kokotom dostali asi najhorojšiu dávku exkrementu. Verte, neverte ja som tú sračku mal až za predkožkou.

Keď som si to všetko uvedomil, ešte chvíľu som ostal sedieť v tých hovniach a premýšľal som, či môže mať niekto takúto smolu. Avšak čas na dlhé rozjímanie nebol, pretože sa pomaly blížila piata hodina a to je čas kedy ľudia začínajú chodiť do roboty.

Rýchlo som teda odtrhol najbližší lopúch (najbližší bol asi 50 metrov) a vehementne som sa začal zbavovať hovien, ktoré pokrývali asi 60 až 65% povrchu môjho tela. Hneď, ako som dokončil promptnú očistu, natiahol som si osrane šušťáky a triskom som sa rozbehol domov. Pri behu sa mi polky rite neprijemne o seba treli a ja som cítil, že sa musím tejto smradľavej vazelíny zbaviť. Keď som dobehol domov, strhol som zo seba oblečenie napchal som ho do práčky a ja som sa jebol do sprchy. Mydlil som sa asi 20 minút a popri tom som rozmýšľal či je možné, aby sa 20-ročný chalan vrátil domov z nevinného ranného behu zasraný na nepoznanie.

Kapitola 7

Keď som si honil kokot za pomoci bodu G...

19. júna 2008 21:01

Tretí ročník na strednej škole. Mnohým z vás nemusím opisovať čaro tohto životného obdobia, nakoľko ho majú už dávno za sebou. Ale pre tých, ktorí zatiaľ na toto obdobie iba čakajú v skratke naznačím, že je to obdobie prvých lások, prvých vzťahov a prvého skutočného objavovania vlastného tela.

Inak to nebolo ani v mojom prípade a práve o jednom takomto zážitku vám v nasledujúcich riadkoch niečo napíšem. Ako už bolo spomenuté, všetko sa to odohralo niekedy na začiatku tretieho ročníka. Bol to čas, keď sme si s kamarátmi a spolužiakmi vehementne vymieňali informácie týkajúce sa honenia kokotu, princípu na ktorom funguje ženská piča a iných vedomostí z tejto oblasti. Pre mňa väčšina týchto dovedností bola už dávno známa a tak som zväčša len usmerňoval a opravoval spolužiakov v niektorých prípadných nezrovnalostiach. Hoci sa musím priznať, že moje informácie boli dovedy len čisto teoretického charakteru.

Pri jednej takejto učenej dišpute sa ale začala rozoberať téma týkajúca sa takzvaného bodu G. Bolo to pre mňa doposiaľ niečo nepoznané a tak som tento raz iba počúval s nastraženými ušami o výhodách a kladoch tejto oblasti ľudského tela. Tí, ktorí s týmto bodom už mali aké také skúsenosti opisovali, ako to zintenzívňuje orgazmus a aké je to super. Hneď ako som sa dozvedel všeobecnú lokáciu tohto bodu, ktorá je viac menej u všetkých mužov na rovnakom mieste, začal som rozmýšľať o tom, ako prídem domov a opäť raz si to riadne rozdám s mojou pravačkou, ako to obvyčajne po príchode zo školy bývalo.

Celý nedočkavý som teda v ten deň dobehol domov, zhodil tašku a zapol som si počítač. Nahodil som si moju obľúbenú stránku youporn.com a začal som okamžite zoraďovať videá podľa ratingu. Následne som zo seba strhol gate, trenky, vyhrnul tričko pod cecky a zaviazal ho na uzlík ako to robia ženy na družstve pri vykopávaní krumplí.

Sadol som si do kresla zapol play a hlava-nehlava som začal lomcovať mojím

pohlavným údom, ktorý naberal na objeme takou rýchlosťou, ako keď na kotočoch nafukujú balóny héliovým kompresorom. Žena vo videu bola v najlepšom a ja tiež. Cítil som, že mi to vo vajčiskách bubloce jak v čajníku a tušil som, že toto bude mať mokrejší záver ako obyčajne. Tesne pred vyvrcholením som prestal honiť hoci som mal chuť dokončiť rozrobenú činnosť, musel som sa však držať návodu.

S hrdo postaveným kokotom som sa ľahkými krokmi presunul do kúpeľne, pretože som nemal chuť servítkou opäť utierať klávesnicu a monitor od semena. V kúpeľni som rozbehol druhé kolo, pričom tentoraz som mal v pláne zapojiť do činnosti aj tajomný bod G. Tento bod sa nachádza niekde medzi vajcami a konečníkom v oblasti, ktorú sme si v našich stredoškolských kuloároch pomenovali slangovým výrazom hrebeň.

Honil som to vtáčisko ešte väčšmi ako to bolo pred monitorom a tlakom prostredníka ľavej ruky som stimuloval „gέčko“.

Stál som v tej kúpeľni, fas som mal namierený do umývadla a čakal kedy príde tento špeciálny orgazmus. Odrazu to na mňa prišlo ako blesk z jasného neba. Gule sa mi scvrkli so zámerom vytlačiť semeno do poslednej kvapky. Vtedy mi prišli na um spolužiakove slová: „Keď to už pôjde, porádne zatlač na hrebeň.“ Ja som však v rukách už nemal dostatočnú silu na to, aby som na gέčko poriadne zatlačil. Rozhodol som sa teda pre núdzovú situáciu. Uvoľnil som ľavú ruku a na gέčko som zatlačil okrajom umývadla, na ktoré som sa s hrebeňom zvalil skoro celou váhou.

Začal zo mňa striekať prúd semena a vtedy sa to stalo. Jedna konzola ktorá drží umývadlo nebola uspořobená na to, že sa nejaký kokot bude váľať po umývadle s cieľom stimulovať bod G a odtrhla sa. Umývadlo spadlo na zem a rozbilo sa na niekoľko veľkých častí. Ja som striekal a ujebaný vodovod tiež. Zopár sekúnd som mal na tvári blažený úsmev a vôbec ma netrápilo že na mňa prúdom strieka voda z odlomeného potrubia. Po chvíli som sa spamätal z toho neobyčajného orgazmu a išiel som do stupačky na záchod zastaviť vodu. Rodičom som povedal, že som do umývadla omylom silnejšie drgol a oni na počudovanie nechceli vedieť podrobnosti čo mi prišlo celkom vhod nakoľko neviem čo iné by som si vymyslel.

Ako som už spomínal, toto vyvrcholenie bolo o čosi mokrejšie ako obyčajne, ale musím povedať že to stálo za to. Neskôr som sa dozvedel že manuálna stimulácia bodu G má neblahý vplyv na potenciu a túto praktiku som prestal používať. Bola to však užitočná skúsenosť s ktorou sa dodnes rád podelím s menej skúsenými jedincami z môjho blízkeho okolia.

Takže všetci adolescenti, hor sa honiť kokoty.

Kapitola 8

Časy, keď som si honil kokot v spermobanke

21. júla 2008 02:36

18 rokov. Nie je to vek, je to hranica. Hranica pri ktorej sa z dieťaťa stáva, aspoň po tej formálnej stránke, dospelý človek. Ja som si túto skutočnosť dobre uvedomoval a vedel som, že dosiahnutím tohto veku sa značne rozšíria moje možnosti. Tak sa i stalo. Mohol som si legálne kupovať alkohol, mohol som jazdiť na aute a mohol som ešte niekoľko iných vecí, ktoré som predtým nemohol. A práve o jednej takejto činnosti, ktorú som pre nezletilosť nemohol vykonávať, vám v nasledujúcich riadkoch niečo napíšem.

Stalo sa to asi dva týždne po mojich 18. narodeninách. Stretol som istého spolužiaka zo základnej školy a ten mi dal tip, ako si rýchlo a pohodlne zarobiť slušné peniaze. V tom čase sa každá koruna hodila, nakoľko alkohol a ľahké drogy sú pomerne drahá vec a tak som sa o túto „prácu“ začal hlbšie zaujímať. Jednalo sa o spermobanku. Ako mnohí z vás, aj ja som si myslel, že do spermobanky predsa môže ísť len vysokoškolsky vzdelaný človek, ktorý musí prejsť rôznymi testami a musí spĺňať najrôznejšie kritéria. Nebolo to však tak. Pre mňa ako veľmi hanblivého človeka bolo najväčším problémom prvýkrát vstúpiť do ambulancie centra asistovanej reprodukcie v Ružinove. Pamätám si, ako som tam ešte s dvoma kamarátmi stál pred vchodom asi pol hodinu a dohadovali sme sa, kto bude hovoriť. Zaklopal kamarát, no prvý kontakt so sestričkou som mal ja.

„Dobrý deň, viete my sme sa dozvedeli, že sa tu dajú darovať spermie, no a...“

„Jasné chalani, len neviem prečo ste tak dlho čakali pred vchodom. Pomaly som sa chystala zavolať políciu.“

Každý z nás sa na tom vtipe dobre zasmial, iba sestrička bola ticho. Následne sme si všetci traja museli natiahnuť návlečky na topánky aby sme im tam nezajebali to ich sterilné prostredie a pohodlne sme sa usadili do čakárne. Dokonca sme dostali aj kávu. Zatiaľ sa teda brigáda vyvíjala nad moje očakávania. Avšak keď

som sa dostal na rad v darovaní semena moje pocity sa radikálne zmenili. Celý nervózny a s dózou na semeno, ktorú som vyfasoval od sestričky, som nesmelo vošiel do kabínky. Bolo tam príjemné prostredie a pripomínalo takú luxusnejšiu väzenskú celu. Nachádzalo sa tam kožené dvoj kreslo, oproti nemu malá telka s dvdčkom, nočný stolík s porno časákmi a kazetami, umývadlo a za múrikom bol hajzel. Jedna vec tam však nepatrila. Bolo to gynekologické kreslo, ktoré tam asi dočasne uskladnili. Ani neviem prečo som si ja kokot nesadol do toho koženého kresla, ale musel som si vybrať to gynekologické. Asi som bol príliš nervózny tak som zazmätkoval.

Stiahol som si nohavice, vyhrnul tričko k ceckom a vyštveral som sa na to odpudzujúce gynekologické kreslo. Vyložil som si nohy na opierky ktoré boli na to určené (pozri fotoalbum; *poznámka autora formátovania: Fotografie, ktoré Leitho vytvoril ako prílohu k jeho dielam sa mi, žiaľ, nepodarilo nájsť.*), otvoril časák a začal v ňom listovať. S hrôzou som si uvedomil, že niektoré stránky sú mierne zošuverené a zlepené. Hneď som vedel, že steny tejto miestnosti videli už všeličo. Ale to čo mali vidieť v nasledujúcich minútach tam asi ešte nebolo. Nalistoval som stránku ktorá bola ako tak čistá a začal som robiť to, kvôli čomu som sem prišiel. Honil som si kokot a pomaly som si začal zvykať aj na kreslo. Stránky polepené cudzím semenom mi pomaly tiež prestávali vadiť a ja som sa začal cítiť ako doma pred počítačom, prípadne v kúpeľni.

Zabudol som však na jednu dôležitú vec. Zamknúť dvere. V prvom momente som si ani neuvedomil, keď do miestnosti vtrhla nejaká iná sestrička. Mal som prižmúrené oči predstavujúc si nejaké porno scény a v ruke som leštil bakulu. „hop, pardón“ povedala. Strhol som sa že som skoro jebol z toho kresla. Asi zlomok sekundy na mňa pozerala. Na ňu som zase pozeral ja, môj jednooký had, ktorý mal v tej chvíli nevídané rozmery a môj večne chlpatý čokoventil. Pribuchla dvere a ja som asi minútu pozeral na tie dvere ktoré boli presne oproti kreslu a vzdialené maximálne 1,5 metra. Rozmýšľal som ako mi videla kokot aj riť v plnej kráse a hanbil som sa ako ešte nikdy.

Celý červený a s polo postaveným vtákom som zoskočil z kresla a šiel zamknúť dvere. Vyskočil som opäť hore na kreslo a začal som mastiť od začiatku. Po predošlom incidente to bolo veľmi ťažké, ale asi po 5 minútach intenzívneho honenia sa mi podarilo dosiahnuť vrchol. Cítil som, ako sa mi semeno tlačí z penisu a ja som nastavil dózu do trajektórie po ktorej bude semeno letieť. Vtedy som si so zdesením uvedomil, že je zavretá. Do výstreku ostávala jedna, maximálne dve sekundy a ja som musel urýchlene odšróbovať uzáver. Tá skurvená dózička mala tých závitov viac ako kýbel šróbov a mne trvalo o niečo viac ako dve sekundy kým som ju otvoril. To už prvé dávky semena spočívali na zemi a koženej sedačke.

Nakoniec sa mi však podarilo dózu otvoriť a priložiť ju ku kokotu. Našťastie sa mi ešte hodnú masu ejakulátu podarilo zachytiť tam kam som chcel. Nádobku s gecom som starostlivo zašróboval a položil na okienko pri dverách, kde sa malo semeno odovzdať.

Ešte stále som mal holý kokot, keď sa zrazu otvorilo to okienko kde som položil spermie. z neho na mňa kukala nejaká ďalšia sestrička. Vôbec ju neza-

razilo, že mám stále holú cicinu a spýtala sa ma, či si to môže vziať. Odpovedal som že môže a slušne som ju poprosil aby zatvorila to okienko, pretože sa chcem obliecť. Schmatla semeno a bez slova to okienko zabuchla. Moje líca opäť začali sčervenieť, ale nie tak ako chvíľu predtým. Asi som si začal zvykať. Ešte pár takýchto zážitkov a môžem začať robiť striptéra.

Potupený a s prázdnyimi vajcami som vytlačil poslednú, povestnú kvapku semena, utrel ju do hajzlového papiera a spláchol. Obliekol som sa a vyšiel som z miestnosti. Prešiel som dlhou chodbou až k recepcii a tam stáli dve sestričky. Jedna ktorá nás pustila dovnútra a druhá, ktorá vtrhla do kabínky a videla mi fas. Bolo im nejak veselo ale keď ma zbadali hneď im zamrzli úsmevy.

Bolo mi jasné, že jej to tá piča všetko povedala. Oni tiež vedeli že viem čo oni vedia. Chceli to teda zahrať do autu a tak sa mi tá, čo ma prekvapila, ospravedlnila. Povedal som že je to v poriadku a že určite tam už majú podobné zážitky. Tá piča mi to vôbec neľahčilo, keď povedala, že nemajú. Nútene som sa zasmial a opäť som bol červený jak orangutanova ríť. Otočil som sa a išiel som si sadnúť do čakárne k ostatným dvom kamarátom. „Tak čo jako?“ pýtali sa ma. „V pohode,“ povedal som s umelým úsmevom.

Asi 20 minút sme tam čakali. Odrazu sa objavila sestrička s nejakými papiermi. „Ktorý je Michal?“ opýtala sa prísne. Myslel som si, že je to v piči. Že mi našli v semene nejakú neznámu chorobu alebo že mi budú musieť odrezať gule aj s kokotom. Mýlil som sa. Ja jediný som splňal kritéria darcu a ja jediný som dostal aj odmenu 1000 korún slovenských. V ten istý deň som ich aj preslopal, ale to je už iný príbeh. Sestrička mi nezabudla pripomenúť, že nabudúce, keď mi semeno uletí vedľa, tak ho mam po sebe aj utrieť a následne mi odovzdala mi spomínanú čiastku.

V to ráno mi videlo kokot viac žien ako ako za celý môj dovtedajší život. Stálo to však za to. Od vtedy som navštívil danú spermobanku ešte päťkrát. Samozrejme že som bol aj v ostatných spermobankách v Bratislave ale tam som už nebol taký úspešný. V každom prípade, teraz behá v Rakúsku a Nemecku niekoľko hajzlov ktorým som otec. Vôbec mi to nevadí a som, okrem iného, rád, že som mohol pomôcť párom ktoré nemôžu mať deti (to len pre tých čo by to náhodou odsudzovali).

Info pre tých, ktorí si chcú touto cestou privyrobiť hľadajte na <http://www.darovanie.sk>. V Bratislave sú spermobanky podľa mojich informácii tri. Jedna na Šulekovej, druhá na Záhradníckej v ortopedickej nemocnici a tretia v Prievoze (<http://www.ferticent.sk>); baby môžu darovať vajíčka za podstatne vyššiu odmenu. Veľa zdaru!

Kapitola 9

Rozlúčka

Dátum a čas neznámy

Nestretol som sa tu s pochopením, tak to balím. Ale bol to pekný rôčik, čo som tu bol aktívny. Takže do skokotenia priateľa!